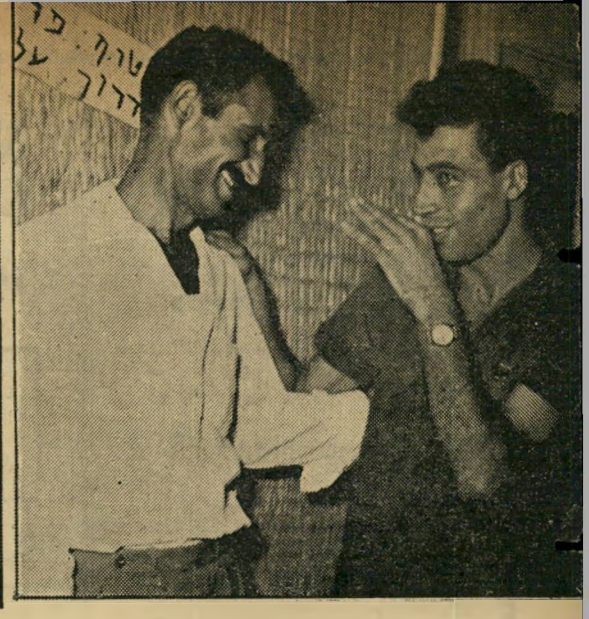

גיבורי „הפינג'אן" על הבמה ובחיים: אבריליש השחקן ואבריליש הפלמחניק; דן בן־אמוץ; זרח פוליטרוק השחקן ובני („הפוליטרוק") מרשק

האשה אמרה: „אם היה כזה בחיים, לא הייתי מתחתנת אתו!"

אנשים

בולמוס של פיטורים

גילוי מעניין וחדש היה בפיו של מנהל הוצאת הספרים עם עובד **משה שרת,** בעת שהעלה השבוע זכרונות בחיפה, במאמץ לעשות פירסומת לספר זכרונותיו הוא. הגילוי נגע רק במקרה למתחרה בשטח הזכרונות האישיים. גילה שרת: „ערב ההצבעה הגורלית על הקמת המדינה באו"ם, ביקרתי אצל הציר היוגוסלבי כדי לשכנעו ל־הצביע בעד הקמת המדינה." בלשכת הדיפ־לומט מצא שרת מדינאי ישראלי אחר שבא לשכנע את הציר, לדברי שרת, להצביע נגד הקמת המדינה. שם האיש: **מר־דכי אורן,** אסיר פראג . . . טענות מרות היו בפי ח"כ מפא"י **יוסף אלמוגי** נגד ראש הממשלה **דויד בן־גוריון.** קבל אלמוגי: „אי־אפשר לדבר עם ביג'י. כאשר אני מוזמן לשיחה אצלו למשך שעה אני יודע מראש שהוא ידבר 55 דקות ואני רק 5" . . . סיפור אפייני מתהלך לאחרונה במסדרונות משרד החינוך בירושלים, אודות שר החינוך **זלמן** („זיאמה") **ארן.** באחד הימים נסע זיאמה עם אשתו **קרה ארן** מתל־אביב לירושלים, במכונית־השרד שלו. הוא האיץ כל הזמן בנהג לנסוע יותר מהר. כאשר הגיע הנהג לשיא המהירות והשר עוד האיץ בו לנסוע יותר מהר, סירב הנהג. השר עצר את המכונית, עלה על מונית. מיד בהגיעו למשרדו החל מכתיב למזכירתו הפרטית מכתב פיטורים לנהג. כאשר התבררה למזכירה סיבת הפיטורין ניסתה לשכך את זעמו של שר החינוך. זיאמה קרא מיד למזכירה אחרת, הכתיב לה מכתב פיטורים למוכירתו הראשונה, על אשר העזה להתערב בענינים שאינם שייכים לה . . . נסיעה בלתי זהירה אינה פטנט בלעדי של ארן. לפני ימים מספר הבחינו נוסעי מונית שיצאה מירושלים לתל־אביב בדוהר שנסע לפניהם במהירות, עקף מכונית בסיבוב וכמעט ש־התנגש בג'יפ. נוסעי המונית רדפו אחרי המכונית שנמלטה, הצליחו לעצרה בעזרת שוטר תנועה באבו־גוש. כשניגש השוטר לרשום דו"ח לנהג, גילה כי היתה זו מכו־ניתו של שר התקלאות **קדיש לוז.** התנצל השר בפני השוטר: „מה לעשות, אתם צודקים" . . . לשיא ארצי של תמימות טובת־לב הגיע השבוע שר המשטרה **כבור שיטרית,** בדיאלוג הבא, שנערך בכנסת. שאל ח"כ אגודת ישראל **שלמה לורנץ:** „מביאים לתשומת ליבי ששוטרים מסדרים ביקורים פרטיים במכוניות משטרה ביום שבת." השיב שיטרית: „לא ידועים לנו מקרים כאלה. זה בניגוד להוראות" . . . כאשר הירצה עורך־הדין **שמואל תמיר** בפני סטודנטים בירושלים, כתשובה לדבריו של הסטודנט **משה דיין,** בפני אותו צי־בור, שאל תמיר באמצע נאומו באופן דרמטי: „בשני עברי הירדן יש מיליון וחצי ערבים, מה נעשה איתם?" קרא אחד הסטו־דנטים, מאוהדי דיין: „נשלח גם אותם לעיראק!" סטודנט ערבי, שנוכח באותו מעמד, ניגש לקורא קריאת־הביניים, תפס בגרונו ובקושי הצליחו להפריד ביניהם.

★ ★ ★

קדחת של נישואין

כאשר הסתיימה הצגת הבאלט גיזל, ש־הוצגה בשבת שעברה על־ידי הלונדון פסטיבל באלט באיצטדיון רמת־גן, הופתע כוכב הלהקה **אנטון דולין** משסע מתיאות־הכפיים הסוערות שניתנו לו בסיום ההצגה, עת נשאר לבד על הבמה. דולין לבוש השחורים יצא פעם אחר פעם מהבמה, ובכל פעם נאלץ לחזור אליה נוכח מחיאות־הכפיים. כך חזר הרקדן לבמה כתריסר פעמים, ובכל פעם כשהתנה קידה גברו מחיאות־הכפיים ושאגות הקהל. רק לבסוף הבחין דולין שהקהל צוחק לו. בקטע הסיום ממש הת־פקעו מכנסי הרקוד השחורים שלו, ובכל פעם שהיה יורד מהבמה היו אחוריו גלויים לעיני הקהל . . . מרוצה מאד מלהקת הבאלט היתה הזמרת הישראלית **כרמלה בזימן.** כרמלה, שעוד לפני שנתיים, בביקורה הרא־שון של להקה זו בארץ, התידדה עם מנהל הבמה של הבאלט **ג'ימס הוגן** ודחתה את נשואיה עמו עד אחרי גמר שירותה הצבאי, החליטה הפעם כי היא עדיין אוהבת את הוגן, הסכימה להינשא לו . . . תכניות נישואים היו גם לאיש אחר של להקת ה־באלט הלונדונית. ערב יציאתו מהארץ גילה הרקדן **מחמוד אלכסנדר גוהאר** כי הוא אחיין־החורג של ראש המחלקה הארץ־ישראלית במיניסטריון המלחמה המצרי, ה־קולונל **פאלח גוהאר.** לדברי הרקדן בן ה־21, שפורסמו במעריב, נפרד אביו מאמו אחרי לידתו באנגליה, נסע למצרים, נשא אשה שניה, שילדה לו את סאלח. לפי ספור זה יכול סאלח להיות לכל היותר בן 20, בעוד שלמעשה הינו מבוגר בעשר שנים לפחות . . . בשלב מוקדם לנישואים נמצאו שני זוגות מהחברה הישראלית הנוצצת. **יוסף בחבוט,** ממנהלי חברת פורד ביש־ראל, עומד להתארס רשמית עם נערת־חברה נאה, **מאריש היגר,** בעוד ש־הדוגמנית **סוניה ויינברגר** כבר התארסה, לפי ידיעות מוסמכות, עם **צבי אברמו־ביץ,** בעל תחנת הדלק ליד גשר הירקון.

★ ★ ★

מבול של הצלחות

להצלחה רבתי זכתה לאחרונה שחקנית הבימה **עדה טל.** עדה החליטה ללמוד צרפתית בבית־ספר לשפות. בבואה לכיתה לא הציגה את עצמה בפני חברותיה לספסל. אולם כעבור זמן קצר העירו לה הבנות: „את דומה נורא לעדה טל, רק שהקול שלך שונה לגמרי" . . . להזדמנות גדולה זכתה **שרה רובין,** לשעבר כוכבת הזמרה בדו־רה־מי. אחרי שהופיעה בהצלחה במועדון־לילה בבריסל, הוחתמה על חוזה להופעות בעיר בוסטון בארצות־הברית . . . גם ל־**סוזומן אדיר,** שופט האיגרוף ומארגן המבצעים הספורטאיים, היתה הזדמנות טו־בה. אחרי שאירגן את השמירה והסדרנות בהופעות קרקס מדראנו, הציעה לו בעלת הקרקס **תרזה מדראנו** לקחת אותו וכל משפחתו עם הקרקס בחזרתו לאירופה. סלו־מון דחה את ההצעה, משום שבתו, הספרינ־טרית המבטיחה **איינה אדיר,** צריכה בעתיד הקרוב להתגייס לשורות צה"ל . . . פגישות נלהבות התרחשו מאחורי הקלעים של הצגת־הבכורה של הפינג'אן, בתיאטרון זירה. היה זה כאשר גיבוריו האמיתיים של המחזה נפגשו עם השחקנים המציגים אותם על הבמה. **ליוסף באשי,** המשחק את דמותו של אבו־ליש האגדתי, אמרה אשתו של אבו־ליש האמיתי: „אבו־ליש היה יותר גיבור. אם לא היה גיבור לא הייתי מת־חתנת איתו" . . . **לבני מרשק,** פוליטרוק הפלמ"ח המפורסם, שכאשר נפצע פעם קלות בהפגזה הלך במשך שבוע ימים עם כתמי הדם על מכנסיו, היו טענות אחרות להצגה: „הפוליטרוק בפלמ"ח היה הרבה יותר גיבור." אולם **לשי דנון,** ששיחק את תפקיד זרח הפוליטרוק בהצגה, אמר בני: „יש לך סיכויים עוד להיות פעם פוליטרוק" . . . המזל לא האיר פנים לכוכבי הקולנוע. סיפר השבוע השחקן האמריקאי **לארי מונטיין,** המופיע בתפקיד ראשי בסרטו של **לארי פריש** עמוד האש: „הדבר ה־יחידי שהצלחנו בו עד כה ברביבים, הוא שכל אנשי הצוות קילקלו את קיבתם" . . . קוריוזים מבדחים מטוקיו סיפרו חברי נב־חרת הכדורגל הישראלית שחזרה לארץ. השחקן **רפי לוי** היה כל כך מבולבל ב־הגיעו לטוקיו, שאחרי שהגיע לחדרו צעק לעבר חבריו: „קרה לי אסון, נעלתי את המזוודה שלי ושכחתי את המפתח בפנים" בקשיים, כאשר שלטונות הבריאות בהונג־קונג ביקשו ממנו תעודה על חיסון בפני חולירע. כשלא מצאו אצלו אישור מעין זה רצו לעכבו בהסגר. לבסוף שיכנע אותם ורנר גבה־הקומה כי הפתק הירוק בדרכונו, של־מעשה הינו אישור להוצאת מטבע זר מה־ארץ, הוא אישור לחיסון מפני חולירע.

אמנות

מאחורי הקלעים

חצים לרובין־הוד

חינוך מוקדם לשליחות לאומית לתוץ־לארץ, מתעתד להעניק לתניכיו תיאטרון הילדים תילון, המתכנן סיבוב בריכוזים היהודיים של אירופה עם הצגתו החדשה: שמונה בעקבות אחד, מאת ימימה טשרנו־ביץ', אשתו של שגריר ישראל בברית־המועצות יוסף אבידר. על תפקידיו החינו־כיים האחרים של התיאטרון, מודיעים מנה־ליו: „קבוצת ילדים עוסקת עתה באימון מיוחד בירי חיצים למטרה." המטרה: הצגת רובין הוד . . . **רוצחים מקצועיים** משמשים גושא לאחד ממערכוני התוכנית החדשה של תיאטרון סמבטיון . . . **חילר פי במאים** חלו בהצגת מרד האמזונות, שתוצג בהתיאטרון הקאמרי בתחילת העונה הבאה. את מקומו של שמואל בונים תפש עתה גרשון פלוסקין, מנהל התיאטרון . . . **תוכנית חדשה** של מערכונים ופזמונים מכין תיאטרון בצל־ירוק להצגה במחצית חודש יולי. התוכנית השלישית של התיאט־רון המצליח: רביו מוסיקאלי מאת דן בן־אמוץ וחיים חפר . . . **אם יסכימו** מבקרי ישראל לדעות חבריהם בעולם כולו על תיאטרון הבובות האיטלקי פיקולי, יוכלו לצטט את המנצח ארתורו טוסקאניני: „פיקולי הוא הבידור המשובח ביותר ש־אפשר למצוא על בימה בת־זמננו," או את צ'רלי צ'פלין שאמר: „הופעותיו של פיקולי שופעות קסם ועליצות. מי עוד כמוני יודע להעריך מעשה אמנות כזה." . . . **אחרי שהוכיחה** באוזני הקהל התל־אביבי את מה שלמדה בסיבוב העולמי ואת עוצמת קולה בעל ארבע האוקטבות, תפתח חנה אהרוני כנראה בסיבוב זמרה בארץ, תופיע השבוע בקונצרט שני בבית ציוני אמריקה בתל־אביב . . . **בית־ספר** לדרמה יפתח בשנה הבאה באוניברסיטה של תל־אביב, בעזרת ארבעים אלף ל"י שנת־רמו למטרה זו על־ידי קרן התרבות הא־מריקאית. את בית־הספר ינהל הבמאי פיטר פריי, כשלידו הסופר יורם מטמור. בית־הספר יסמיך את תלמידיו לתואר „מוסמך לאמנות הבמה" ותוך לימודיו ימשך ארבע שנים תמימות . . . **בדי תמונות־פרסומת** מתנהל מסע התעמולה של רביעית הפלאסטר בישראל. הסיבה: הרביעיה המפורסמת נימ־קה את אי־משלוח תמונותיה בכך ש„בכל העולם מכירים אותנו כבר מספיק." . . . **זבחים מקומיים** נערכים במקומות שר־נים בארץ, לכבוד צוות שחקני הפינג'אן של תיאטרון זירה. את הזבחים מארגנים וותיקי הפלמ"ח בכל מקום, הבאים להצגה בקבוצות מאורגנות ואינם מניחים לשחקנים לחזור לתל־אביב עד אחרי גמיעת ספל הקפה החמישי, לפחות . . . **ציירת מניו־יורק,** בשם ליזה שפירא, מציגה עתה את עבודותיה במוזיאון תל־אביב . . . **הצלחה עצומה** קצרה בתוץ־לארץ להקת המחול של הסתדרות הסטודנטים באוניברסיטה ה־ירושלמית. בהזדמנות זו פירסמה הסתדרות הסטודנטים את רשימת מממני הסיור: ועדת העשור, חברי הלהקה בעצמם, עיריית ירו־שלים, קרן גורמן, משרד החינוך, הסוכנות היהודית, ההסתדרות ומפא"י . . . **מחזה חדש** הגיש ייגאל מוסינזון לועדת הרפר־טואר של הבימה, אולם הוא נתבקש להגישו לתיאטרון אחר. כרגע נמצא המחזה באהל.

פסוקי השבוע

- **ח"כ מפא"י יוסף אלמוגי,** בתשובה לדרישותיו של משה דיין לערוך קיצוצי יעול: „אני מיעץ לכל חברי במפלגה המדברים על פיטורי יעול ליעל את מוחותיהם תחילה."
- **המשורר אברהם שלונסקי,** על דיעות דיין: „אם מדינת ישראל איננה בת הציונות ואם צה"ל אינו בן הפלמ"ח, אז גם משה דיין אינו בן נהלל."
- **ח"כ הצ"כ יוסף פרלין:** „לקראת הבחירות פותחת מפא"י סופרמרקט ענקי ומבטיחה את הכל לכל, היא בעד ונגד סובסידיות, בעד ונגד פיתוח, בעד ונגד הנח"ל."
- **הפרופסור ישעיהו ליבוביץ',** כשהתבקש לנאום על הישגי המדינה: „מה? למדינה יש הישגים?"
- **ראש ממשלת צרפת שארל דה־גול,** למתישבים המרדניים באלג'יריה: „אתם צריכים לעזור לדה־גול, אך אסור לכם לדחוף אותו. זה לא ימצא חן בעיניו."
- **דובר ההסתדרות לוי יצחק הירושלמי,** על הצגת הפינג'אן: „מול עולם של כזבים מציג זירה אולם של כזבים."
- **שחקן תיאטרון „ממבטיון" שמעון ישראלי:** „אחרי שמילוא יוצא לחוץ־לארץ, נשאר לנו בארץ רק במאי אחד — האחד במאי."
- **המלומד הצעיר דויד תמר,** בהרצאה באוניברסיטת בר־אילן: „כל המשיחים שקמו לישראל היו כולם ספרדיים, מלבד דויד הראובני, ובתנאי שכולנו נסכים שדויד בן־גוריון איננו משיח..."